İZMİR'İN KAVAKLARI -II-

Yazan: **Durmuş Özer** - 25 Nisan 2008

Sevgili gönül dostları,

Geçen sayımızda İzmir'i ve ülkemiz açısından önemini anlatmaya çalışmıştık. Bugünkü yazımızda konuyu biraz daha açarak bazı sorunları incelemeye çalışacağız.

İzmir'in Ege bölgesinde olması ve denize açılması bakımından turizm potansiyelini anlatmıştık. Buna çarpıcı örnekler vermek istiyoruz. İzmir'in adından en çok söz ettiren tarihî eser Meryem Ana Kilisesidir. Bu Kilise, Hıristiyanlığa göre Meryem Ana'nın bulunduğu bir kilisedir ve burayı ziyaret etmek onlar için hacı olmak demektir. Her Hıristiyan hayatı boyunca burayı mutlaka ziyaret etmek ister. Meryem Ana İzmir'e 50 km. mesafede meyilli bir arazi üzerinde çam ormanları bulunan sakin bir bölgedir. Geçen yıl bölgede bir orman yangını çıkmışsa da çabucak söndürülmüş. İnsanlık için bu kadar önemli bir bölgenin daha titiz ve dikkatli korunması gerekiyor. Ayrıca Efes antik kenti de çok eski tarihe sahip olmasına rağmen bugün bile ihtişamını koruyor.

Gerçekte tarihî eserler açısından çok zengin bir ülkede yaşıyoruz. Toplum olarak bunun biraz daha bilincinde olabilirsek, ekonomiye katkısı büyük olan turizmden yeterli payı alabiliriz. Oysa bu gezimizde Hıristiyan dinine göre bu kadar önemli olan bu mabedi yeterince koruyup değerlendiremediğimizi anlama fırsatımız oldu. Bu bölgeye ilgi o kadar fazla ki, turizm mevsimi olmamasına rağmen yüzlerce turisti görünce turizm mevsiminde olsa kim bilir ne kadar ziyaretçi gelir diye merak ettik doğrusu.

Sevgili dostlar,

Süs bitkileri yönünden de bölge çok zengindir. Ayrıca buradan çıkan kaynak taşı ev, cadde ve bahçe süsleme sanatı için çok uygun bir malzemedir. Yine bölge tarımında zeytinin ve zeytinyağının lokomotif görevi gördüğünü gözlemledik. Sizlerle bu alandaki bir gözlemimi paylaşmak isterim:

Selçuk ilçesinden güneye doğru sekiz km. asfalt yola sahip. Yüksek râkımlı bölgenin tamamı yaşlı zeytin ağaçlarıyla kaplı. Meyilli bir yol.. Sekiz km. sonra dört yüz haneli bir köy… Bu köyün özelliği şudur: Daha önce bir Rum köyü olan buranın ahalisi mübadeleden önce şarapçılık ve zeytinyağcılıkla geçinirlermiş. Sızma zeytinyağı üretirlermiş. Köyün adı Şirince… Köy, mübadeleden sonra da olduğu gibi korunmuş. Evlerine ve kilisesine dokunulmamış. Evler Amasyamızın Yeşilırmak kenarındaki evler gibi… köyün kilisesi, söylendiğine göre 582 yıllıkmış. Kiliseye bakan şahıs oranın bakımını üstlenmiş; ücret karşılığı çay, kahve ve şarap satıyor. Kilisenin önünde misafir ağırlama veya kilise cemaati için kapalı bir sohbet alanı var. Altında ise şarap mahzeni bulunuyor.

Düşündüm ve dedim ki, işte İslâm dininin farkı burada meydana çıkıyor. İnsanlığa zararlı bir madde olan içki camilerimizin altında değil, yakınında bile satılamaz.

Köy yerli ve yabancı turist akınına uğradığı için her yerde turistik malzeme satıcıları mevcut. Pansiyonlarla ve şarap mahzenleriyle dolu. Burada dev bir turizm potansiyeli

oluşmuş. Belki de ülkemizde para ile girilen tek köy Şirince'dir. Zaten burada şarap ve sızma zeytinyağı üretimi hâlâ yüzyıllarca önceki yöntemlere sadık kalınarak üretiliyormuş. İki adet üründen üretilen emtia ile turizmi buluşturup bir sektör oluşturmuşlar.

Sevgili dostlar,

Bunları niye anlatıp irdeliyoruz? Söylemek istediğimiz şudur ki, Amasya ve Taşovamızın da tarih ve tarım bakımından potansiyeli bu bölgelerden hiç de aşağı değildir. Bu potansiyeli pratiğe dökemeyip yararlanamadığımıza üzülüyoruz. Amasya'ya ve bölgemize bu gözlemlerimizin bir katkısı olsun diye gezip gördüklerimizi değerlendiriyor ve yaşadıklarımızı sizinle paylaşıyoruz.

Gelecek sayımızda bir reçete yazmaya çalışacağız. Ne kadar yol kat etmemiz gerektiğini birlikte bulalım diyoruz.

Yorum Ekle

Durmuş Özer